

Hanka Ordonówna

Była córką Władysława Pietruszyńskiego, z zawodu kolejarza i Heleny z Bińkowskich. W dzieciństwie uczęszczała do szkoły baletowej przy Teatrze Wielkim w Warszawie, a w wieku 16 lat debiutowała w teatryku „Sfinks”. W okresie występów w teatrze „Wesoły Ul” w Lublinie zyskała popularność jako wykonawczyni piosenek o tematyce żołnierskiej. Po upadku lubelskiego teatru wróciła do Warszawy i w 1919 roku podjęła pracę w kabarecie „Miraż”, a na początku 1923 roku grała w „Stańczyku”. Następnie od marca 1923 roku rozpoczęła karierę jako szansonistka w kabarecie Qui Pro Quo, w którym występowała do 1931 roku. W 1924 roku występowała także na zagranicznych scenach – w Niemczech i we Francji.

We Włoszech, w Wiedniu i w Paryżu uzupełniała swoją wokalną edukację. Od 1931 roku występowała również w teatrach „Banda”, „Wielka Rewia”, „Cyrulik Warszawski”.

Ogromną rolę w ukształtowaniu jej scenicznej dojrzałości odegrał Fryderyk Jarosy. Pod jego kierunkiem wykształciła swój niepowtarzalny styl, stając się dojrzałą artystką. Sławę, nieprzemijającą do wybuchu wojny, dało jej wykonanie piosenki „Miłość Ci wszystko wybaczy” z filmu *Szpieg w masce* (1933). Po premierze produkcji filmowej piosenka stała się wizytówką Ordonówny. W wielu miastach Polski dawała liczne koncerty jako artystka sceniczna (*diseuse*), a także odbywała zagraniczne tournée. Przyjmowano ją entuzjastycznie w Atenach, Bejrucie, Damaszku, Jerozolimie, Tel Awiwie, Kairze, Rydze i w Stanach Zjednoczonych. Występowała także m.in. w Paryżu, Berlinie i w Wiedniu. Samodzielnie przygotowywała kostiumy sceniczne dla siebie, jej partnerem w duecie scenicznym był Igo Sym.

W 1931 roku została żoną hrabiego Michała Tyszkiewicza, który był też autorem tekstów wielu jej piosenek. Mimo że została hrabiną, nadal występowała w kabarecie i dodatkowo jeździła konno w rewii cyrkowej. Intensywna praca spowodowała powrót choroby płuc, z której udało jej się

Dom Kultury
Lubelskiej Spółdzielni Mieszkaniowej

Nastrojowy recital utworów
ikony polskiej piosenki przedwojennej

Hanka ORDONÓWNY

w wykonaniu zespołu

Magdalena Stop'a capella

W repertuarze usłyszymy:

Miłość Ci wszystko wybaczy, Uliczka w Barcelonie, Ja śpiewam piosenki, Kogo nasza miłość obchodzi, Marianna, Piosenka o zagubionym sercu, Na pierwszy znak, Związano mam ręce, W tę noc upalną, Trudno, Lata 20', lata 30', Walc Kreislera

Magdalena Stopa - wokal
Anna Matejek-Szpinda - wokal
Krzysztof Stopa - skrzypce
Maxymilian Stopa - gitara basowa

Koncert odbędzie się
w niedzielę 12 maja 2019 r. o godz. 12.00
w sali widowiskowej i Galerii Sztuki Domu Kultury LSM
w Lublinie, ul. K. Wallenroda 4a, tel. 81 743 48 29,
Bilet w cenie 10 zł

wyleczyć dzięki intensywnej opiece męża i lekarzy. Po powrocie do zdrowia koncertowała w Stanach Zjednoczonych, skąd powróciła do Polski w 1939 roku.

Po wybuchu II wojny światowej przebywała początkowo w Warszawie, gdzie jesienią 1939 roku została uwięziona na Pawiaku. Do jej aresztowania doszło po wcześniej zaaranżowanym spotkaniu z Igo Symem (przedwojennym partnerem scenicznym Ordonówny), który był konfidentem gestapo. Została zwolniona dzięki staraniom męża i wyjechała do Wilna. Tam w latach 1940–1941 grała w Teatrze na Pohulance, w „Lutni” i w Polskim Teatrze Dramatycznym. Aresztowana przez NKWD po aneksji Litwy przez ZSRR, została wywieziona do łagru w Uzbekistanie, a jej mąż został wywieziony w głąb Rosji.

W czasie zesłania powróciła jej choroba płuc, z uwagi na trudne warunki życia. Po uwolnieniu w następstwie układu Sikorski-Majski Ordonówna początkowo zorganizowała teatr w polskim ośrodku w Tocku, później natomiast zajęła się organizowaniem pomocy dla osieroconych dzieci polskich wygnańców. Z uwagi na stan zdrowia wyjechała do Taszkontu. W tym okresie spotkała się ponownie z mężem. Po zerwaniu przez ZSRR stosunków z rządem RP (co nastąpiło po ujawnieniu w 1943 roku zbrodni katyńskiej)

została ewakuowana razem z sierońcem przez Bombaj w Indiach do Bejrutu w Libanie.

Pogarszający się stan zdrowia zmusił ją do zamieszkania z mężem w Bejrucie i podjęcia poważniejszego leczenia. Zmarła w Bejrucie na gruźlicę i tam została pochowana. Na jej grobie wykuto napis: „SP Maria Hanna Tyszkiewiczowa Hanka Ordonówna. Ur. 25 IX 1902 zm. 8 IX 1950. Tyś jest ucieczką moją od ucieśnienia zachowasz mię i piosenkami radosnego wybawienia uraczysz mię. Ps. XXXII. 7”. W 1990 roku jej prochy przeniesiono i pochowano na warszawskich Powązkach. W tym samym roku jej imię nadano Szkole Podstawowej nr 209 w Warszawie.

Dom Kultury
Lubelskiej Spółdzielni Mieszkaniowej

Nastrojowy recital utworów
ikony polskiej piosenki przedwojennej

Hanki ORDONÓWNY

w wykonaniu zespołu
Magdalena Stop'a capella